

Μια ιστορία για τον κορωνοϊό

Σε ένα βασίλειο αόρατο και σκοτεινό
ζούσαν βασιλιάδες με κορώνες οχτώ.

Όσοι την κορώνα είχαν
μπορούσαν να βγαίνουν έξω
και να παίζουν κρυφτό μήλα και κυνηγητό.

Οι υπόλοιποι βασιλιάδες φοβόντουσαν τον ιό
χωρίς κορώνα δεν είχαν να βγουν σκοπό.

- Άδικο, κλήρωση φώναζαν θα κάνουμε ποιος έξω θα βγει
- Όχι δεν τις δίνουμε ανήκουν στα νιάτα κάντε υπομονή!
- Μα έχει ήλιο τα πουλάκια κελαηδούν, η φύση μας προσκαλεί
- Άμυαλοι είστε αν θα βγείτε θα το μετανιώσετε πολύ!

Το βασίλειο άρχισε να μαραζώνει πλέον
δεν είχε νόημα ποιος θα φορέσει τη λαμπερή κορώνα.

Όλοι έπρεπε να κάνουν υπομονή
κι να γίνουν μια γροθιά γερή!

Τις κορώνες να σπάσουν και τον ιό να τον σωπάσουν
δεν ήρθε για να μείνει, στη φύση ανήκει η εξουσία αυτή
καιρός να το καταλάβουν οι βασιλιάδες αυτοί.

Οι βασιλιάδες κατάλαβαν ότι για να γίνει το βασίλειο ορατό
και φωτεινό πρέπει τη φύση να ακούν.

Ο ιός θα εξαφανιστεί μόλις η αλαζονεία βαθιά θα ριζωθεί.

Μάθημα αυτό να σας γίνει
και να μη ξεχαστεί ότι στα κλουβιά σας
θα γυρίσετε αν νομίσετε πως σας ανήκει ετούτη η γη.